

10/12/2015

Els beneficis del suport social durant el càncer

Aquest article explora i descriu l'associació entre el suport social que reben nens i joves amb un diagnòstic de càncer i la qualitat de vida resultant un cop superen la malaltia. Els resultats obtinguts mostren com el suport social, en concret el suport emocional que proporciona el col·lectiu d'infermeria, afavoreix la qualitat de vida a mitjà i llarg termini d'aquests joves. Així mateix, aquells que descriuen haver buscat activament suport social són precisament els que millor qualitat de vida mostren una vegada finalitza la seva malaltia.

El suport social és un factor protector de la salut àmpliament reconegut en la literatura científica. Quan parlem de suport social, ens referim no només a aquell destinat a cobrir necessitats emocionals en situacions difícils o estressants, sinó al suport que informa sobre la malaltia o els tractaments, o ajuda a gestionar aspectes més quotidians del dia a dia, que poden quedar desajustats davant diferents esdeveniments vitals estressants.

Quan en el si d'una família un menor rep un diagnòstic de càncer, la principal font de suport

social amb què aquest comptarà són els seus pares i els seus familiars més propers (p.e. germans, cosins, avis, etc.). No obstant això, les hospitalitzacions de mitjana/llarga durada, o les visites freqüents al centre hospitalari, són necessàries per poder executar les diferents accions i protocols de tractament. Per això, l'equip mèdic de l'hospital passa a formar part de l'entorn social del menor i es converteix en una font potencial de suport per a aquest.

En el nostre estudi, es va avaluar el tipus de suport social percebut per part d'un grup de menors amb diagnòstic de càncer i, al seu torn, es va estudiar si aquest suport es relacionava amb la qualitat de vida que aquests joves mostraven una vegada el càncer remetia i es convertien en supervivents.

Els resultats van mostrar que, tot i que els pares eren la principal font de suport per a aquests pacients pediàtrics, el col·lectiu sanitari també ho va ser. Tant és així que els supervivents amb millor qualitat de vida van ser els que, en els pitjors moments de la seva hospitalització, van percebre un suport emocional satisfactori per part del col·lectiu d'infermeria, i es van centrar en buscar suport social.

A la llum d'aquests resultats, pensem que queda justificat promoure i reforçar el suport social de la família i del personal mèdic cap als pacients pediàtrics que ingressen en unitats d'oncologia i hematologia, ja que això pot tenir un efecte positiu i perdurable en el període de supervivència del càncer.

Carmina Castellano-Tejedor

Fundació Institut de Recerca Vall d'Hebron (VHIR), Hospital Universitari Vall d'Hebron

UAB

ninacastej@yahoo.es

Referències

[View low-bandwidth version](#)